

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 656/2014**av den 15 maj 2014****om fastställande av regler för övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 d,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) När det gäller unionens yttre gränser syftar unionspolitiken till att säkerställa en effektiv övervakning i fråga om passage av de yttre gränserna, bland annat genom gränsövervakning, och samtidigt bidra till att skydda och rädda liv. Syftet med gränsövervakningen är att förhindra obehörig gränspassage, att bekämpa gränsöverskridande brottslighet och att gripa eller vidta andra åtgärder mot personer som har passerat gränsen på olagligt sätt. Gränsövervakningen bör vara effektiv när det gäller att hindra och avskräcka personer från att kringgå kontrollerna vid gränsovergångsställen. Därför är gränsövervakning inte begränsad till att upptäcka försök till obehörig gränspassage utan omfattar även åtgärder såsom bordning av fartyg som kan tänkas ta sig in i unionen utan att genomgå gränskontroll, arrangemang för att hantera t.ex. sök- och räddningssituationer som kan uppstå vid gränsövervakningsinsatser till sjöss och arrangemang som syftar till att insatserna ska slutföras framgångsrikt.
- (2) Unionens politik i fråga om gränsförvaltning, asyl och invandring bör, liksom genomförandet av den politiken, styras av den i artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivna principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna. Vid behov ska de unionsakter som antas enligt denna politik innehålla lämpliga åtgärder för tillämpningen av den principen och för främjande av bördefördelning genom bl.a. överföring på frivillig grund av personer som beviljats internationellt skydd.
- (3) Denna förordnings tillämpningsområde bör vara begränsat till gränsövervakningsinsatser som genomförs av medlemsstaterna vid deras yttre sjögränser inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (nedan kallad *byrån*) som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004 ⁽²⁾. Åtgärder för utredning och bestraffning regleras av nationell straffrättslig lagstiftning och i de befintliga instrumenten för ömsesidig rättslig hjälp i det straffrättsliga samarbetet inom unionen.
- (4) Byrån ansvarar för samordningen av det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna när det gäller förvaltning av de yttre gränserna, bland annat gränsövervakning. Byrån har också ansvaret för att bistå medlemsstaterna i situationer som kräver ökat tekniskt bistånd vid de yttre gränserna, mot bakgrund av att vissa situationer kan innebära humanitära krisituationer och sjöräddning. Det krävs särskilda bestämmelser för gränsövervakningsaktiviteter som genomförs av en medlemsstats sjögående, markbaserade och flygburna enheter vid andra medlemsstaters sjögränser eller på det fria havet inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av byrån, för att ytterligare stärka detta samarbete.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 maj 2014.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1).

- (5) Samarbete med angränsande tredjeländer är avgörande för att förhindra obehörig gränspassage, bekämpa gränsöverskridande brottslighet och förhindra förlust av människoliv till sjöss. I enlighet med förordning (EG) nr 2007/2004 och i den mån som det garanteras fullständig respekt för migranternas grundläggande rättigheter, får byrån samarbeta med behöriga myndigheter i tredjeländer, särskilt i fråga om riskanalys och utbildning. Vidare bör byrån främja det operativa samarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer. Medlemsstaterna och byrån bör iakttäta normer och standarder som minst motsvarar dem som fastställs i unionsrätten när samarbetet med tredjeländer äger rum på dessa länders territorier eller territorialhav.
- (6) Det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosir), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013⁽¹⁾, syftar till att stärka informationsutbytet och det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna och med byrån. Detta gör att medlemsstaternas situationsmedvetenhet och reaktionsförmåga kommer att förbättras betydligt, även tack vare stöd från byrån, när det gäller att upptäcka, förebygga och bekämpa olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet och bidra till att skydda och rädda livet på migranter vid sina yttre gränser. När byrån samordnar gränsövervakningsinsatser bör den ge medlemsstaterna information om och analyser av dessa insatser i enlighet med den förordningen.
- (7) Denna förordning ersätter rådets beslut 2010/252/EU⁽²⁾, vilket ogiltigförklarades av Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) genom dess dom av den 5 september 2012 i mål C-355/10. Enligt domstolens dom ska beslut 2010/252/EU ha fortsatt verkan till dess att nya bestämmelser träder i kraft. Det beslutet bör därför, från och med den dag då denna förordning träder i kraft, upphöra att ha verkan.
- (8) Under gränsövervakningsinsatserna till sjöss bör medlemsstaterna uppfylla sina skyldigheter enligt internationell rätt, särskilt Förenta nationernas havsrättskonvention, den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss, internationella sjöräddningskonventionen, Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och dess tilläggsprotokoll mot människosmuggling land-, luft- och sjövägen, Förenta nationernas konvention angående flyktingars rättsliga ställning, europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, Förenta nationernas konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter samt andra tillämpliga internationella instrument.
- (9) Vid samordning av gränsövervakningsinsatser till sjöss bör byrån fullgöra sina uppgifter i full överensstämmelse med relevant unionsrätt, däribland Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*), och relevant internationell rätt, i synnerhet den som avses i skäl 8.
- (10) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006⁽³⁾ och unionsrättens allmänna principer bör alla åtgärder som vidtas under en övervakningsinsats stå i proportion till de syften som eftersträvas, vara icke-diskriminerande och fullt ut respektera mänsklig värdighet, grundläggande rättigheter och flyktingars och asylsökandes rättigheter, bland annat principen om non-refoulement. Medlemsstaterna och byrån är bundna av bestämmelserna i regelverket på asylområdet, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU⁽⁴⁾, i fråga om ansökningar om internationellt skydd som lämnas in på medlemsstaternas territorium, inbegripet vid gränsen eller i deras territorialhav eller transitzoner.
- (11) Tillämpningen av denna förordning bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU⁽⁵⁾, särskilt vad gäller stöd till offer för människohandel.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 av den 22 oktober 2013 om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosir) (EUT L 295, 6.11.2013, s. 11).

⁽²⁾ Rådets beslut 2010/252/EU av den 26 april 2010 om komplettering av kodexen om Schengengränserna vad gäller övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 111, 4.5.2010, s. 20).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättning av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

- (12) Denna förordning bör tillämpas i fullständig överensstämmelse med principen om non-refoulement såsom den definieras i stadgan och såsom den tolkas i rättspraxis från domstolen och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. I enlighet med den principen bör ingen person landsättas i, tvingas in i, föras till eller på annat sätt överlämnas till myndigheterna i, ett land där han eller hon bland annat löper allvarlig risk att utsättas för dödsstraff, tortyr, förföljelse eller andra former av omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller där personens liv eller frihet skulle hotas på grund av dennes ras, religion, nationalitet, sexuella läggning, tillhörighet till en viss samhällsgrupp eller politiska åskådning, eller där denne riskerar att utvisas, avlägnas eller återsändas till ett annat land i strid med principen om non-refoulement.
- (13) En eventuell överenskommelse mellan en medlemsstat och ett tredjeland befriar inte medlemsstaterna från deras skyldigheter enligt unionsrätt och internationell rätt, särskilt vad gäller iakttagandet av principen om non-refoulement, när de känner till eller borde känna till att systembrister vad beträffar asylförfarandet och mottagningsvillkoren i det tredjelandet utgör allvarliga och klarlagda skäl att anta att den asylsökande löper en allvarlig risk att utsättas för omänsklig eller förnedrande behandling, eller om de känner till eller borde känna till att detta tredjeland tillämpar praxis som strider mot principen om non-refoulement.
- (14) Under gränsövervakningsinsatser till sjöss kan en situation uppstå där det är nödvändigt att bistå personer som råkat i sjönöd. Enligt internationell rätt måste varje stat kräva att befälhavare på fartyg som för dess flagg, såvida detta inte innebär allvarlig fara för fartyget, dess besättning eller passagerare, utan dröjsmål bistår varje nödställd person som anträffas på havet, och så snabbt som möjligt vidtar åtgärder för att rädda personer som råkat i sjönöd. Detta bistånd ska ges oavsett de hjälpbehövande personernas nationalitet och status och oavsett under vilka omständigheter de hittas. Fartygets befälhavare och besättning bör inte åläggas straffrättsliga påföljder endast av det skälet att de har räddat personer i sjönöd och fört dem till en säker plats.
- (15) Skyldigheten att bistå personer som råkat i sjönöd bör fullgöras av medlemsstaterna i enlighet med tillämpliga bestämmelser i internationella instrument där sök- och räddningssituationer regleras och i enlighet med kravet om skydd av de grundläggande rättigheterna. Denna förordning bör inte påverka det ansvar som åligger räddningsmyndigheter att, bland annat, se till att samordning och samarbete genomförs på ett sådant sätt att de personer som räddats kan föras till en säker plats.
- (16) Om det operativa området för en operativ insats till havs innefattar ett tredjelands sjöräddningsregion bör man eftersträva att upprätta kommunikationskanaler med detta tredjelands räddningsmyndigheter vid planeringen av en operativ insats till havs och därigenom säkerställa att dessa myndigheter kan reagera på sök- och räddningsfall som uppkommer inom deras sjöräddningsregion.
- (17) Enligt förordning (EG) nr 2007/2004 ska gränsövervakningsinsatser som samordnas av byrån genomföras i enlighet med en operativ plan. När det gäller operativa insatser till havs bör den operativa planen därför innehålla särskild information om tillämpningen av relevant jurisdiktion och lagstiftning i det geografiska område där den gemensamma insatsen, pilotprojektet eller den snabba insatsen äger rum, med hänvisningar till unionsrätt och internationell rätt om ingripande, sjöräddning och landsättning. Den operativa planen bör upprättas i enlighet med de bestämmelser i den här förordningen som reglerar ingripande, sjöräddning och landsättning inom ramen för gränsövervakningsinsatser till sjöss som samordnas av byrån och med beaktande av de särskilda förhållandena för den berörda insatsen. Den operativa planen bör innehålla förfaranden som säkerställer att personer i behov av internationellt skydd, offer för människohandel, ensamkommande minderåriga och andra utsatta personer identifieras och ges lämpligt stöd, inbegripet tillgång till internationellt skydd.
- (18) Det är enligt förordning (EG) nr 2007/2004 praxis att det, för varje operativ insats till havs, inrättas en samordningsstruktur inom värdmedlemsstaten, bestående av tjänstemän från värdmedlemsstaten, gästgävar tjänstemän och företrädare för byrån, inklusive byråns samordnande tjänsteman. Denna samordningsstruktur, som ofta kallas internationell samordningscentral, bör användas som en kommunikationskanal mellan de tjänstemän som deltar i den operativa insatsen till havs och de berörda myndigheterna.

- (19) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i artiklarna 2 och 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och i stadgan, särskilt respekt för människans värdighet, rätt till liv, förbud mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, förbud mot människohandel, rätt till frihet och säkerhet, rätt till skydd av personuppgifter, rätt till asyl och skydd vid avlägsnande eller utvisning, principerna om non-refoulement och icke-diskriminering, rätt till ett effektivt rättsmedel och barnets rättigheter. Medlemsstaterna och byrån bör tillämpa förordningen i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (20) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att anta särskilda regler för den övervakning av sjögränserna som genomförs av gränskontrolltjänstemän och samordnas av byrån, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna till följd av skillnaderna i deras respektive lagstiftning och praxis utan snarare, på grund av att insatserna ofta omfattar flera länder, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (21) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (22) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ⁽¹⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG ⁽²⁾.
- (23) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ⁽³⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽⁴⁾.
- (24) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁵⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (25) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG ⁽¹⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (26) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ⁽²⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på gränsövervakningsinsatser som genomförs av medlemsstaterna vid deras yttre sjögränser inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *byrån*: Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser som inrättades genom förordning (EG) nr 2007/2004.
2. *operativ insats till havs*: gemensam operativ insats, pilotprojekt eller snabba insatser som genomförs av medlemsstaterna för övervakningen av deras yttre sjögränser och samordnas av byrån.
3. *värdmedlemsstat*: en medlemsstat i vilken en operativ insats till havs äger rum eller från vilken den utgår.
4. *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat som deltar i en operativ insats till havs genom att tillhandahålla teknisk utrustning, gränskontrolltjänstemän som utstationerats för att ingå i europeiska gränskontrollgrupper eller annan relevant personal, men som inte är värdmedlemsstat.
5. *deltagande enhet*: en sjögående, markbaserad eller flygburen enhet som värdmedlemsstaten eller en deltagande medlemsstat som deltar i en operativ insats till havs ansvarar för.
6. *internationell samordningscentral*: den samordningsstruktur som upprättats i värdmedlemsstaten för samordningen av en operativ insats till havs.
7. *nationell samordningscentral*: den nationella samordningscentral som inrättats för tillämpningen av det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosur) i enlighet med förordning (EU) nr 1052/2013.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

8. *operativ plan*: den operativa plan som avses i artiklarna 3a och 8e i förordning (EG) nr 2007/2004.
9. *fartyg*: alla sorters sjöfarkoster, inbegripet båtar, arbetsbåtar, flytande plattformar, farkoster utan displacement och sjöflygplan, som används eller kan användas till sjöss.
10. *statslöst fartyg*: ett fartyg som saknar nationalitet eller som är likställt med ett fartyg som saknar nationalitet när ingen stat har gett fartyget rätt att föra dess flagg eller när det seglar under två eller flera staters flagg och nyttjar dem efter godtycke.
11. *tilläggsprotokoll mot människosmuggling*: tilläggsprotokollet mot människosmuggling land-, luft- och sjövägen till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet som undertecknades i Palermo, Italien i december 2000.
12. *säker plats*: en plats där räddningsinsatserna betraktas som avslutade och där de överlevandes liv inte är hotade, där deras grundläggande mänskliga behov kan tillgodoses och varifrån transport till de överlevandes nästa destination eller slutdestination kan ordnas, med beaktande av skyddet av deras grundläggande rättigheter i enlighet med principen om non-refoulement.
13. *samordningscentral för räddningsinsatser*: en enhet med ansvar för att främja en effektiv organisation av sök- och räddningstjänsterna samt för att samordna genomförandet av sök- och räddningsinsatser inom en sjöräddningsregion i enlighet med definitionen i Internationella sjöräddningskonventionen.
14. *angränsande zon*: en zon som gränsar till territorialhavet i enlighet med definitionen i artikel 33 i Förenta nationernas havsrättskonvention, om en sådan formellt har tillkännagetts.
15. *kustmedlemsstat*: en medlemsstat i vars territorialhav eller angränsande zon ett ingripande sker.

KAPITEL II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 3

Sjösäkerhet

De åtgärder som vidtas under en operativ insats till havs ska genomföras på ett sätt som under alla omständigheter garanterar säkerheten för de personer som blir föremål för ingripande eller räddningsinsats och för de enheter som deltar i insatsen och för tredje parter.

Artikel 4

Skydd av de grundläggande rättigheterna och principen om non-refoulement

1. Ingen person får i strid med principen om non-refoulement landsättas i, tvingas in i, föras till eller på annat sätt överlämnas till myndigheterna i ett land där han eller hon t.ex. löper stor risk att utsättas för dödsstraff, tortyr, förföljelse eller andra former av omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller där personens liv eller frihet skulle hotas på grund av dennes ras, religion, nationalitet, sexuella läggning, tillhörighet till en viss samhällsgrupp eller politiska åskådning, eller där denne löper stor risk att utvisas, avlägsnas eller återsändas till ett annat land i strid med principen om non-refoulement.

2. Vid övervägande av landsättning i ett tredjeland i samband med planeringen av en operativ insats till havs ska värdmedlemsstaten i samordning med deltagande medlemsstater och byrån beakta den allmänna situationen i det tredjelandet.

Bedömningen av den allmänna situationen i ett tredjeland ska grunda sig på information som erhållits från många olika källor, vilka kan inbegripa andra medlemsstater, unionsorgan och unionsbyråer och relevanta internationella organisationer, och den kan beakta förekomsten av avtal och projekt i fråga om migration och asyl, som genomförs i enlighet med unionsrätten och med unionsmedel. Den bedömningen ska ingå i den operativa planen, ska tillhandahållas de deltagande enheterna och uppdateras när så krävs.

Personer som blivit föremål för ingripande eller räddningsinsats får inte landsättas i, tvingas in i, föras till eller på annat sätt överlämnas till myndigheterna i ett tredjeland om värdmedlemsstaten eller de deltagande medlemsstaterna känner till eller borde känna till att detta tredjeland tillämpar sådana förfaranden som beskrivs i punkt 1.

3. Under en operativ insats till havs ska deltagande enheter, innan de personer som blivit föremål för ingripande eller räddningsinsats landsätts, tvingas in i, förs till eller på annat sätt överlämnas till myndigheterna i ett tredjeland och med beaktande av bedömningen av den allmänna situationen i tredjelandet i enlighet med punkt 2, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 använda alla medel för att identifiera de personer som blivit föremål för ingripande eller räddningsinsats, bedöma deras personliga omständigheter, informera dem om deras destination på ett sätt som dessa personer förstår eller rimligtvis kan antas förstå och ge dem möjlighet att framföra varför de anser att landsättning på den föreslagna platsen skulle strida mot principen om non-refoulement.

I detta hänseende ska närmare uppgifter anges i den operativa planen, bland annat, när så krävs, tillgången till landbaserad sjukvårdspersonal, tolkar, rättsliga rådgivare och andra relevanta experter i värdmedlemsstaten och deltagande medlemsstater. I varje deltagande enhet ska det finnas minst en person med grundläggande utbildning i första hjälpen.

Den rapport som avses i artikel 13 ska, med utgångspunkt i information som värdmedlemsstaten och deltagande medlemsstater ska lämna, innefatta närmare uppgifter om landsättningar i tredjeländer och de deltagande enheternas tillämpning, i avsikt att säkerställa överensstämmelse med principen om non-refoulement, av de olika momenten av de förfaranden som anges i första stycket i denna punkt.

4. Under hela den operativa insatsen till havs ska de deltagande enheterna tillgodose de särskilda behoven hos barn, inklusive ensamkommande minderåriga, offer för människohandel, personer i behov av akut läkarvård, personer med funktionsnedsättning, personer i behov av internationellt skydd och andra personer i särskilt utsatta situationer.

5. Vid tillämpningen av denna förordning ska varje utbyte med tredjeländer av personuppgifter som har erhållits under en operativ insats till havs vara strikt begränsat till det som är absolut nödvändigt och utföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾, rådets rambeslut 2008/977/RIF⁽²⁾ och relevanta nationella bestämmelser om uppgiftsskydd.

Utbyte med tredjeländer av personuppgifter om personer som blivit föremål för ingripande eller räddningsinsats, vilka har erhållits under en operativ insats till havs, ska vara förbjudet om det föreligger en allvarlig risk för överträdelse av principen om non-refoulement.

6. Deltagande enheter ska vid utförandet av sina arbetsuppgifter visa full respekt för den mänskliga värdigheten.

7. Denna artikel ska gälla alla åtgärder som medlemsstater eller byrån vidtar i enlighet med denna förordning.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polis-samarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 350, 30.12.2008, s. 60).

8. Gränskontrolltjänstemän och annan personal som deltar i en operativ insats till havs ska ha utbildats med avseende på tillämpliga bestämmelser om grundläggande rättigheter, flyktingrätt och internationell lagstiftning för sökning och räddning i enlighet med artikel 5 andra stycket i förordning (EG) nr 2007/2004.

KAPITEL III

SÄRSKILDA REGLER

Artikel 5

Upptäckt

1. När de deltagande enheterna upptäcker ett fartyg som misstänks medföra personer som kringgår eller avser att kringgå kontrollerna vid gränsövergångsställena eller bedriva smuggling av migranter sjövägen ska de närma sig fartyget för att fastställa dess identitet och nationalitet samt, i avvaktan på vidare åtgärder, övervaka fartyget på säkert avstånd med vidtagande av alla lämpliga säkerhetsåtgärder. De deltagande enheterna ska samla in och omedelbart rapportera information om det fartyget till den internationella samordningscentralen, inbegripet, när så är möjligt, information om situationen för personerna ombord, särskilt om det föreligger en överhängande risk för deras liv eller om det finns personer i akut behov av läkarvård. Den internationella samordningscentralen ska vidarebefordra informationen till den nationella samordningscentralen i värdmedlemsstaten.

2. Om ett fartyg står i begrepp att fara, eller har farit, in i territorialhavet eller den angränsande zonen tillhörande en medlemsstat som inte deltar i den operativa insatsen till havs, ska de deltagande enheterna samla in och rapportera information om fartyget till den internationella samordningscentralen, som ska vidarebefordra informationen till den nationella samordningscentralen i den berörda medlemsstaten.

3. De deltagande enheterna ska samla in och rapportera information om alla fartyg som misstänks bedriva olaglig verksamhet till sjöss och som faller utanför insatsens räckvidd till den internationella samordningscentralen, som ska vidarebefordra informationen till den nationella samordningscentralen i den berörda medlemsstaten.

Artikel 6

Ingripande på territorialhavet

1. På värdmedlemsstatens eller en angränsande deltagande medlemsstats territorialhav ska den staten ge de deltagande enheterna tillstånd att vidta en eller flera av följande åtgärder om det på goda grunder kan misstänkas att ett fartyg kan tänkas medföra personer ombord som avser att kringgå kontrollerna vid gränsövergångsställena, eller bedriver smuggling av migranter sjövägen:

- a) Begära upplysningar och dokumentation om ägarskap, registrering och omständigheter som rör fartygets resa samt identitet, nationalitet och andra relevanta uppgifter rörande de personer som finns ombord, inbegripet om det finns personer i akut behov av läkarvård, och informera personerna ombord om att de kanske inte kommer att tillåtas passera gränsen.
- b) Stoppa, borda och genomsöka fartyget och dess last samt visitera och förhöra personerna ombord och informera dem om att de som styr fartyget kan komma att bestraffas för att ha möjliggjort resan.

2. Om det framkommer bevis som bekräftar denna misstanke får denna värdmedlemsstat eller angränsande deltagande medlemsstat ge de deltagande enheterna tillstånd att vidta en eller flera av följande åtgärder:

- a) Beslagta fartyget och gripa personer ombord.
- b) Beordra fartyget att ändra kurs så att det lämnar eller styr mot en annan plats än territorialhavet eller den angränsande zonen samt eskortera fartyget eller segla i dess närhet till dess att det har bekräftats att fartyget håller den angivna kursen.

c) Föra fartyget eller personerna ombord till kustmedlemsstaten i enlighet med den operativa planen.

3. Alla åtgärder som vidtas i enlighet med punkt 1 eller 2 ska vara proportionella och får inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen för denna artikel.

4. För tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska värdmedlemsstaten instruera den deltagande enheten på lämpligt sätt via den internationella samordningscentralen.

Den deltagande enheten ska via den internationella samordningscentralen informera värdmedlemsstaten, när fartygets befälhavare begär att en diplomatisk företrädare eller en konsulär tjänsteman i flaggstaten ska underrättas.

5. Om det på goda grunder kan misstänkas att ett statslöst fartyg medför personer ombord, som avser att kringgå kontrollerna vid gränsövergångsställen, eller bedriver smuggling av migranter sjövägen, ska värdmedlemsstaten eller den angränsande deltagande medlemsstat i vars territorialhav det statslösa fartyget upptäcks ge tillstånd till en eller flera av de åtgärder som anges i punkt 1 och får ge tillstånd till en eller flera av de åtgärder som anges i punkt 2. Värdmedlemsstaten ska instruera den deltagande enheten på lämpligt sätt genom den internationella samordningscentralen.

6. Alla operativa åtgärder på ett territorialhav tillhörande en medlemsstat som inte deltar i den operativa insatsen till havs ska vidtas i enlighet med tillståndet från den medlemsstaten. Värdmedlemsstaten ska instruera den deltagande enheten genom den internationella samordningscentralen utifrån de åtgärder som medlemsstaten gett sitt tillstånd till.

Artikel 7

Ingripande på det fria havet

1. På det fria havet ska de deltagande enheterna, om det på goda grunder kan misstänkas att ett fartyg bedriver smuggling av migranter sjövägen, efter tillstånd från flaggstaten i enlighet med tilläggsprotokollet mot människosmuggling och, i förekommande fall, nationell och internationell rätt, vidta en eller flera av följande åtgärder:

a) Begära upplysningar och dokumentation om ägarskap, registrering och omständigheter som rör fartygets resa samt identitet, nationalitet och andra relevanta uppgifter rörande de personer som finns ombord, inbegripet om det finns personer i akut behov av läkarvård.

b) Stoppa, borda och genomsöka fartyget och dess last samt visitera och förhöra personerna ombord och informera dem om att de som styr fartyget kan komma att bestraffas för att ha möjliggjort resan.

2. Om det framkommer bevis som bekräftar denna misstanke får de deltagande enheterna, efter tillstånd från flaggstaten och i enlighet med tilläggsprotokollet mot människosmuggling och, i förekommande fall, nationell och internationell rätt, vidta en eller flera av följande åtgärder:

a) Beslagta fartyget och gripa personer ombord.

b) Varna och beordra fartyget att inte fara in i territorialhavet eller den angränsande zonen och när så krävs beordra fartyget att ändra kurs mot en annan plats än territorialhavet eller den angränsande zonen.

c) Föra fartyget eller personerna ombord till ett tredjeland eller på annat sätt överlämna fartyget eller personerna ombord till ett tredjelands myndigheter.

d) Föra fartyget eller personerna ombord till värdmedlemsstaten eller en angränsande deltagande medlemsstat.

3. Alla åtgärder som vidtas i enlighet med punkt 1 eller 2 ska vara proportionella och får inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen för denna artikel.
4. För tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska värdmedlemsstaten instruera den deltagande enheten på lämpligt sätt via den internationella samordningscentralen.
5. Om fartyget för flagg från eller visar registreringsmärken tillhörande värdmedlemsstaten eller en deltagande medlemsstat får denna medlemsstat, efter bekräftelse av fartygets nationalitet, ge tillstånd till en eller flera av de åtgärder som anges i punkterna 1 och 2. Värdmedlemsstaten ska därefter instruera den deltagande enheten på lämpligt sätt genom den internationella samordningscentralen.
6. Om fartyget för flagg från eller visar registreringsmärken tillhörande en medlemsstat som inte deltar i den operativa insatsen till havs eller ett tredjeland ska värdmedlemsstaten eller en deltagande medlemsstat, beroende på vilken stat den deltagande enhet som har bordat detta fartyg tillhör, underrätta flaggstaten och uppmana den att bekräfta registreringen och, om nationaliteten bekräftas, begära att flaggstaten ska vidta åtgärder för att förhindra att dess fartyg används för smuggling av migranter. Om flaggstaten är ovillig eller oförmögen att göra detta antingen direkt eller med bistånd från den medlemsstat som den deltagande enheten tillhör ska den medlemsstaten begära tillstånd från flaggstaten om att vidta de åtgärder som anges i punkterna 1 och 2. Värdmedlemsstaten eller den deltagande medlemsstaten ska informera den internationella samordningscentralen om all kommunikation med flaggstaten och om de planerade insatser eller åtgärder som flaggstaten gett tillstånd till. Värdmedlemsstaten ska sedan instruera den deltagande enheten på lämpligt sätt genom den internationella samordningscentralen.
7. Om ett fartyg för främmande flagg eller vägrar att visa flagg, men det på goda grunder kan misstänkas att fartyget i själva verket har samma nationalitet som en deltagande enhet, ska den deltagande enheten undersöka om fartyget har rätt till den flagg som det för. I detta syfte får den deltagande enheten närma sig det misstänkta fartyget. Om misstanke fortfarande kvarstår, ska den deltagande enheten företa ytterligare en undersökning ombord på fartyget, vilken ska ske så hänsynsfullt som möjligt.
8. Om ett fartyg för främmande flagg eller vägrar att visa flagg, men det på goda grunder kan misstänkas att fartyget i själva verket har samma nationalitet som värdmedlemsstaten eller en deltagande medlemsstat, ska den deltagande enheten undersöka om fartyget har rätt till den flagg som det för.
9. Om, i de fall som omnämns i punkt 7 eller 8, bevis framkommer som bekräftar misstankarna rörande fartygets nationalitet, får den värdmedlemsstaten eller den deltagande medlemsstaten ge sitt tillstånd för en eller flera av de åtgärder som anges i punkterna 1 och 2. Värdmedlemsstaten ska sedan instruera den deltagande enheten på lämpligt sätt genom den internationella samordningscentralen.
10. I avvaktan på eller i avsaknad av tillstånd från flaggstaten ska fartyget övervakas på säkert avstånd. Inga andra åtgärder får vidtas utan uttryckligt tillstånd från flaggstaten, utom sådana åtgärder som är nödvändiga för att avvärja överhängande fara för personers liv eller som grundar sig på tillämpliga bilaterala eller multilaterala avtal.
11. Om det på goda grunder kan misstänkas att ett statslöst fartyg bedriver smuggling av migranter sjövägen, får den deltagande enheten borda och genomgå fartyget för att kontrollera dess statslöshet. Om det framkommer bevis som bekräftar denna misstanke ska den deltagande enheten informera värdmedlemsstaten som direkt eller med bistånd från den medlemsstat som den deltagande enheten tillhör får vidta ytterligare lämpliga åtgärder enligt punkterna 1 och 2 i enlighet med nationell och internationell rätt.
12. En medlemsstat vars deltagande enhet har vidtagit en åtgärd i enlighet med punkt 1 ska omedelbart informera flaggstaten om resultaten av åtgärden.

13. Den nationella tjänsteman som företräder värdmedlemsstaten eller en deltagande medlemsstat vid den internationella samordningscentralen ska ha ansvaret för att underlätta kommunikationen med de relevanta myndigheterna i den medlemsstaten vid begäran om tillstånd för att undersöka om fartyget har rätt att föra dess flagg eller för att vidta någon av de åtgärder som anges i punkterna 1 och 2.

14. Om misstankarna om att ett fartyg bedriver smuggling av migranter på det fria havet visar sig vara ogrundade eller om den deltagande enheten inte har behörighet att agera, men en skäligen misstanke kvarstår om att fartyget medför personer som har för avsikt att nå en medlemsstats gräns och att kringgå kontrollerna vid gränsövergångsställena, ska det fartyget fortsatt övervakas. Den internationella samordningscentralen ska förmedla information om det fartyget till den nationella samordningscentralen i den medlemsstat till vilken fartyget är på väg.

Artikel 8

Ingripande i den angränsande zonen

1. I värdmedlemsstatens eller en angränsande deltagande medlemsstats angränsande zon ska de åtgärder som föreskrivs i artikel 6.1 och 6.2 vidtas i enlighet med de punkterna och med artikel 6.3 och 6.4. Tillstånd som avses i artikel 6.1 och 6.2 får endast lämnas för åtgärder som är nödvändiga för att förhindra överträdelser av relevanta lagar och andra författningar inom den medlemsstatens territorium eller territorialhav.

2. De åtgärder som anges i artikel 6.1 och 6.2 får inte vidtas i en angränsande zon tillhörande en medlemsstat som inte deltar i den operativa insatsen till havs utan tillstånd från den medlemsstaten. Den internationella samordningscentralen ska informeras om all kommunikation med den medlemsstaten och om de påföljande åtgärder som medlemsstaten ger sitt tillstånd till. Om den medlemsstaten inte ger sitt tillstånd och om det finns en skäligen misstanke om att fartyget medför personer som har för avsikt att nå en medlemsstats gräns ska artikel 7.14 tillämpas.

3. Om ett statslöst fartyg passerar genom den angränsande zonen ska artikel 7.11 gälla.

Artikel 9

Sök- och räddningssituationer

1. Medlemsstaterna ska iaktta sin skyldighet att bistå varje fartyg eller person i sjönöd och under en operativ insats till havs se till att deras deltagande enheter fullgör denna skyldighet i enlighet med internationell rätt och med respekt för grundläggande rättigheter. Detta ska ske oberoende av en sådan persons nationalitet eller status eller de omständigheter under vilka personen påträffas.

2. För att kunna hantera sök- och räddningssituationer som kan inträffa under en operativ insats till havs ska den operativa planen, i enlighet med tillämplig internationell rätt, inbegripet internationell rätt i fråga om sökning och räddning, innehålla åtminstone följande bestämmelser:

a) Om de deltagande enheterna under en operativ insats till havs har skäl att misstänka att de står inför en fas där ett fartyg eller en person ombord befinner sig i en situation av ovisshet, beredskap eller nödläge, ska de omedelbart vidarebefordra all tillgänglig information till den samordningscentral för räddningsinsatser som är ansvarig för den sjöräddningsregion där situationen uppstått och de ska ställa sig till förfogande för den aktuella samordningscentralen för räddningsinsatser.

b) De deltagande enheterna ska snarast möjligt underrätta den internationella samordningscentralen om alla kontakter som tas med samordningscentralen för räddningsinsatser och om de åtgärder som de vidtar.

c) Ett fartyg eller de ombordvarande personerna ska i synnerhet anses befinna sig i en fas av ovisshet

i) om en person har rapporterats som försvunnen eller ett fartyg är försenat eller

ii) om en person eller ett fartyg inte har lämnat en förväntad positions- eller säkerhetsrapport.

- d) Ett fartyg eller de ombordvarande personerna ska i synnerhet anses befinna sig i en fas av beredskap
- i) om försök att etablera kontakt med en person eller ett fartyg efter en fas av ovisshet har misslyckats och förfrågningar som gjorts i andra lämpliga källor inte gett några resultat eller
 - ii) om information mottagits som tyder på att fartygets operativa förmåga har försämrats men inte i sådan omfattning att fartyget sannolikt befinner sig i en nödsituation.
- e) Ett fartyg eller de ombordvarande personerna ska i synnerhet anses befinna sig i en fas av nödläge
- i) om tydlig information mottagits om att en ombordvarande person eller ett fartyg är i fara och behöver omedelbart bistånd,
 - ii) om ytterligare försök att etablera kontakt med en person eller ett fartyg och mer omfattande förfrågningar som inte gett några resultat efter en fas av beredskap tyder på att det sannolikt föreligger en nödsituation, eller
 - iii) om information mottagits som tyder på att fartygets operativa förmåga har försämrats i sådan omfattning att fartyget sannolikt befinner sig i en nödsituation.
- f) Vid bedömningen av huruvida ett fartyg befinner sig i en fas av ovisshet, beredskap eller nödläge ska de deltagande enheterna beakta och vidarebefordra all relevant information och alla iakttagelser till den ansvariga samordningscentralen för räddningsinsatser, inklusive följande:
- i) Förekomsten av en begäran om bistånd, även om en sådan begäran inte ska vara den enda faktorn för att avgöra huruvida en nödsituation föreligger.
 - ii) Fartygets sjövärdighet och sannolikheten att fartyget inte kommer att nå sin slutdestination.
 - iii) Antalet personer ombord i förhållande till fartygstyp och fartygets skick.
 - iv) Förekomsten av nödvändiga förnödenheter som bränsle, vatten och livsmedel för att kunna nå land.
 - v) Förekomsten av utbildad besättning och utbildad befälhavare på fartyget.
 - vi) Förekomsten av fungerande säkerhets-, navigations- och kommunikationsutrustning.
 - vii) Förekomsten av personer ombord i akut behov av läkarvård.
 - viii) Förekomsten av avlidna personer ombord.
 - ix) Förekomsten av gravida kvinnor eller barn ombord.
 - x) Väder- och sjöförhållandena, inklusive väder- och sjöväderprognoser.
- g) Medan de deltagande enheterna inväntar instruktioner från samordningscentralen för räddningsinsatser ska de vidta alla åtgärder som krävs för att garantera de berörda personernas säkerhet.

- h) Om ett fartyg anses befinna sig i en situation av ovisshet, beredskap eller nödläge men personerna ombord vägrar låta sig bistås, ska den deltagande enheten informera den ansvariga samordningscentralen för räddningsinsatser om detta och följa dess instruktioner. Den deltagande enheten ska fortsätta att uppfylla aktsamhetskravet, varvid den ska övervaka fartyget och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att garantera de berörda personernas säkerhet och samtidigt undvika att vidta någon åtgärd som kan förvärra situationen eller öka risken för skada eller förlust av människoliv.
- i) Om samordningscentralen för räddningsinsatser i ett tredjeland som är ansvarigt för sjöräddningsregionen inte svarar på den information som vidarebefordrats av den deltagande enheten, ska denna kontakta samordningscentralen för räddningsinsatser i värdmedlemsstaten, såvida inte denna deltagande enhet anser att en annan internationellt erkänd samordningscentral för räddningsinsatser bättre kan samordna sök- och räddningsinsatsen.

Den operativa planen får innehålla mer detaljer som är anpassade till omständigheterna för den aktuella operativa insatsen till havs.

3. Om sök- och räddningssituationen har avslutats, ska den deltagande enheten, i samråd med den internationella samordningscentralen, återuppta den operativa insatsen till havs.

Artikel 10

Landsättning

1. I enlighet med internationell rätt och med respekt för grundläggande rättigheter ska den operativa planen innehålla i vart fall följande närmare föreskrifter för landsättning av de personer som blir föremål för ingripande eller räddningsinsats i en operativ insats till havs:
- a) Vid ingripande i territorialhavet eller den angränsande zonen enligt artikel 6.1, 6.2 eller 6.6 eller artikel 8.1 eller 8.2 ska landsättning ske i kustmedlemsstaten utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.2 b.
- b) Vid ingripande på det fria havet i enlighet med artikel 7, får landsättning ske i det tredjeland varifrån fartyget antas ha avgått. Om detta inte är möjligt ska landsättning ske i värdmedlemsstaten.
- c) När det gäller sök- och räddningssituationer enligt artikel 9, och utan att det påverkar det ansvar som tillkommer samordningscentralen för räddningsinsatser, ska värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna samarbeta med den ansvariga samordningscentralen för räddningsinsatser för att fastställa en säker plats, och när den ansvariga samordningscentralen för räddningsinsatser utser en sådan säker plats ska de se till att landsättningen av undsatta personer genomförs snabbt och effektivt.

Om det inte kan ordnas så att den deltagande enheten befrias från den skyldighet som avses i artikel 9.1 ska den, så snart det är praktiskt möjligt och med hänsyn till säkerheten för de undsatta personerna och för den deltagande enhetens egen säkerhet, ha rätt att landsätta de undsatta personerna i värdmedlemsstaten.

Dessa närmare föreskrifter för landsättning får inte medföra att skyldigheter införs för de medlemsstater som inte deltar i den operativa insatsen till havs, såvida de inte uttryckligen ger tillstånd till att åtgärder vidtas i deras territorialhav eller deras angränsande zon i enlighet med artikel 6.6 eller artikel 8.2.

Den operativa planen får innehålla mer detaljer som är anpassade till omständigheterna för den aktuella operativa insatsen till havs.

2. De deltagande enheterna ska informera den internationella samordningscentralen om eventuell närvaro av sådana personer som avses i artikel 4, och den internationella samordningscentralen ska vidarebefordra den informationen till de behöriga nationella myndigheterna i det land där landsättningen äger rum.

Den operativa planen ska innehålla kontaktuppgifter för dessa behöriga nationella myndigheter, som ska vidta lämpliga uppföljningsåtgärder.

*Artikel 11***Ändringar av förordning (EG) nr 2007/2004**

I artiklarna 3a.1 och 8e.1 i förordning (EG) nr 2007/2004 ska i slutet av respektive led j följande mening läggas till:

”Härvid ska den operativa planen upprättas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 656/2014 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 656/2014 av den 15 maj 2014 om fastställande av regler för övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 189, 27.6.2014, s. 93).”

*Artikel 12***Solidaritetsmekanismer**

1. En medlemsstat som står inför en situation med ett allvarligt och exceptionellt tryck vid sin yttre gräns ska ha möjlighet att begära följande:

- a) Utplacering av europeiska gränskontrollenheter i enlighet med artikel 8a i förordning (EG) nr 2007/2004 för att tillhandahålla den medlemsstaten snabbt operativt bistånd.
- b) Tekniskt och operativt bistånd från byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 2007/2004 för samordning mellan medlemsstater och/eller avdelning av experter till stöd för de behöriga nationella myndigheterna.
- c) Katastrofbistånd enligt artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 ⁽¹⁾ för att åtgärda akuta och särskilda behov i samband med en nödsituation.

2. En medlemsstat som står inför ett starkt migrationstryck som ställer akuta krav på dess mottagningskapacitet och asylsystem ska ha möjlighet att begära följande:

- a) Utplacering av en asylstödgrupp av Europeiska stödkontoret för asylfrågor, i enlighet med artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010 ⁽²⁾, för att tillhandahålla sakkunskap, till exempel när det gäller tolktjänster, information om ursprungsländer samt kännedom om handläggning och hantering av asylärenden.
- b) Katastrofbistånd i enlighet med artikel 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 ⁽³⁾ för att åtgärda akuta och särskilda behov i samband med en nödsituation.

*Artikel 13***Rapport**

1. Byrån ska lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och kommissionen om den praktiska tillämpningen av denna förordning senast den 18 juli 2015 och därefter varje år.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010 av den 19 maj 2010 om inrättande av ett europeiskt stödkontor för asylfrågor (EUT L 132, 29.5.2010, s. 11).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 168).

2. Rapporten ska innehålla en beskrivning av de förfaranden som byrån infört för att tillämpa denna förordning under operativa insatser till havs och information om hur denna förordning tillämpas i praktiken, inklusive detaljerad information om förenligheten med de grundläggande rättigheterna och inverkan på dessa rättigheter, samt om incidenter som kan ha inträffat.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 14

Verkningarna av beslut 2010/252/EU

Beslut 2010/252/EU ska upphöra att ha verkan från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

Artikel 15

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande
